Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 08.08.1997, sp. zn. 12 To 88/97, ECLI:CZ:NS:1997:12.TO.88.1997.1

Číslo: 42/1998

Právní věta: Důležitým důvodem k navrácení lhůty podle § 61 odst. 1 tr. ř. není skutečnost, že obžalovaný, ač řádně poučen, omylem podá odvolání u soudu, u něhož je účinným způsobem podat nelze.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.08.1997

Spisová značka: 12 To 88/97

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Lhůty

Předpisy: 141/1961 Sb. § 379 odst. 3 549/1992 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42

Důležitým důvodem k navrácení lhůty podle § 61 odst. 1 tr. ř. není skutečnost, že obžalovaný, ač řádně poučen, omylem podá odvolání u soudu, u něhož je účinným způsobem podat nelze.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 8. 1997 sp. zn. 12 To 88/97)

Vrchní soud v Praze k žádosti obžalovaného T. K. nepovolil navrácení lhůty k podání odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 4. 6. 1997 sp. zn. 7 T 36/97.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 4. 6. 1997 sp. zn. 7 T 36/97 byl obžalovaný T. K. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zák. a za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání pěti roků a šesti měsíců a k trestu zákazu činnosti na pět roků.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání, které bylo dáno na poštu dne 10. 7. 1997 a adresováno Krajskému soudu v Praze. Tomuto soudu bylo doručeno dne 14. 7. 1997. Zároveň obžalovaný požádal o navrácení lhůty k podání odvolání. Žádost odůvodnil tím, že již dne 3. 7. 1997 podal proti rozsudku odvolání, ale nesprávně je adresoval a doručil Okresnímu soudu v Mladé Boleslavi. K mylnému adresování došlo písařským nedopatřením pracovníka kanceláře jeho obhájce.

Vrchní soud v Praze této žádosti nevyhověl.

Z trestního spisu vyplývá, že odvolání obžalovaného bylo podáno u Okresního soudu v Mladé Boleslavi osobně dne 3. 7. 1997, tedy v poslední den lhůty stanovené v § 248 odst. 1 tr. ř., neboť opis rozsudku byl obžalovanému T. K. i jeho obhájci doručen dne 26. 6. 1997, přičemž po vyhlášení rozsudku se obžalovaný k možnosti podat proti němu odvolání nevyjádřil.

Podle § 248 odst. 1 tr. ř. se odvolání podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Lhůta k podání odvolání je zachována též za splnění podmínek uvedených v ustanovení § 60 odst. 4 písm. a) až e) tr. ř. V posuzované věci však odvolání ve stanovené lhůtě nebylo učiněno žádným ze způsobů předpokládaných v těchto ustanoveních. Odvolání obžalovaného bylo totiž podáno osobně v podatelně Okresního soudu v Mladé Boleslavi, ačkoliv směřovalo proti rozsudku Krajského soudu v Praze jako soudu prvního stupně, o němž je příslušný rozhodnout jako soud odvolací Vrchní soud v Praze (§ 252 tr. ř., k 33 odst. 2 zák. č. 335/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Z obsahu spisu přitom vyplývá, že obžalovaný byl řádně poučen o lhůtě a místu podání odvolání.

K zachování lhůty k podání odvolání je nezbytné, aby bylo podáno u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, popř. k jejímu zachování dojde též při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 60 odst. 4 písm. a) až e) tr. ř. Pokud v důsledku omylu bylo odvolání obžalovaného v zákonem stanovené lhůtě podáno u soudu k tomu nepříslušnému, ale příslušnému soudu dojde opožděně (tj. až po uplynutí této lhůty), není lhůta k podání odvolání zachována. Takový omyl obžalovaného také neodůvodňuje navrácení lhůty k podání odvolání, neboť se nejedná o překážku, která by oprávněné osobě znemožnila včas podat odvolání.